

dre efterlønnere, som får en kapitalpension, og som ikke modtager modregning. Den forskelsbehandling har vi sagt, man skulle gøre op med.

Derfor er vi enige med regeringen i, at det er rigtigt at lave en modregning i kapitalpensionen, og vi har aldrig sagt noget andet. Jeg ved godt, at man fra Socialdemokratiets side mente, at nu havde de os på et eller andet punkt her, men det passer slet ikke. Vi står hundrede procent ved, at vi er tilhængere af, at man skal modregne.

Det, som vi synes var helt tosset med det første udspil, var jo, at man sagde, at man skulle modregne lige med det samme fra den første krone. Det var dumt. Derfor er det fornuftigt, at man har indføjet en bundgrænse. Der har vi så peget på, at vi nok synes, at den skulle have været højere, men til gengæld skulle modregningsfaktoren have været større. Igen er princippet hos os, at dem, der har lidt ved siden af, skal man ikke røre ved, og dem, der har meget ved siden af, skal man røre mere ved.

Lovforslaget indebærer jo, at det i særlig grad er nogle mennesker, som regeringen mener, der er brug for på arbejdsmarkedet, der skal favoriseres, men samtidig er det jo også de mennesker, som kan holde ud længe, der skal præmieres, og ikke de mennesker, som er nødt til at gå af som 60-årige, og som altså ikke kan vælge, fordi de er nødt til at gå af som 60-årige. Det vil sige, at det er de mennesker, som efterlønnen jo oprindeligt var beregnet for, SiD'eren og KAD'eren, som ikke har valgmuligheden og bliver ringere stillet i forhold til situationen i dag.

Af hensyn til den radikale ordfører, som mener, at jeg måske antyder, at man bliver ringere stillet end dem, der er i ordningen i dag, vil jeg sige, at det er det jo ikke, men at det er mennesker i fremtiden, vi forestiller os, der skal paralleliseres med dem i dag.

For at opregne nogle af de punkter, hvor vi er uenige i det, der ligger: Vi mener, at det er en klar favorisering af dem, der kan klare sig godt, i modsætning til dem, der ikke kan. Det vil for det første sige, at man har en ydelse for dem, der starter som 60-årige, og en anden ydelse, hvis de kan holde ud, til de er 62 år. Det er en favorisering af dem, der kan holde ud. For det andet modregner man ikke på nogen måde i kapitalpensionen for folk, der holder ud til 62 år og derefter. Og for det tredje ligger der en præ-

miering i form af en skattebegunstigelse, hvis man kan holde ud, til man er 65 år.

Vi mener simpelt hen, at det hele vejen igen er en favorisering af dem, der kan klare sig. De, der har valgmulighederne, er dem, der får pengene.

Der er ikke tale om, at vi ikke vil røre ved efterlønnen, vi vil bare røre ved et andet punkt. Og jeg vil understrege, at vi også helt klart har sagt til regeringen i forbindelse med finanslovforhandlingerne, at det vil vi gerne være med til, vi vil gerne røre ved de her ting, og at vi aldrig har lagt skjul på, at vi ville gøre det, men altså bare ikke sådan, at den tunge ende vender nedad, og sådan, at de, der ikke har valgmulighederne, bliver ringere stillet i forhold til den nuværende ordning.

Jeg har været inde på, at nogle af de beregninger, som er lavet i henhold til lovforslagets bemærkninger, er sminkede. Vi skal gerne stille nogle spørgsmål i udvalget, så vi kan få dem belyst. Det er ikke helt fair at sige til folk, når de er fra 65 til 67 år, at så får de altså udbetalt noget pension. Det er noget, som de så ikke får senere hen. Så vi kan stille spørgsmål om, hvad der sker i livsforløbet, op til vedkommende er 80 år f.eks.

Så vil jeg også godt til allersidst berøre den dér grundlovsgaranti. Jeg synes i virkeligheden, at det er trist, at man fra regeringens side, og det er ikke kun denne, det er også tidligere regeringer, benytter sig af Justitsministeriets Lovafdeling til at løse et politisk problem. Det skal man lade være med. Det gør, at Justitsministeriets Lovafdeling, hvis styrke blandt jurister og også blandt os ikkejurister ikke er den, der måske var ønskelig, bliver yderligere svækket. Derfor synes jeg, at det er en skam, for der er trods alt et behov for nu at finde et andet sted, hvor man kan få lidt mere saglig rådgivning.

Det, der er interessant, er jo ikke, hvis man ved lov vedtager at afskaffe efterlønnen. Det er jo ikke interessant, det er der jo ingen, der er så tosset at gøre. Nej, det interessante er, hvis man hæver efterlønsalderen til 61 år, og hvad så? Jeg er helt sikker på, at så er der ikke nogen garanti, og det er der heller ikke, hvis man hæver den til 62 år, eller hvis man sætter folkepensionsalderen ned osv. osv.

Der er ingen garanti i disse sammenhænge, og det ved vi alle sammen godt, og derfor er det eneste, der i virkeligheden skal til i disse sammenhænge, at man giver politiske garantier.